

til Grundlag og gøre opmærksom paa, hvorledes Folketingets Affattelse af Lovforslaget er blevet ændret ved de i Ændringsforslagslisten foreslaaede Ændringer.

Ændringerne i Henhold til Ændringsforslagene Nr. 1—5 er i alt væsentligt Stilrettelser eller indeholder i alt Fald ikke noget, som ikke ogsaa Folketingets Affattelse indeholder. Hvad angaar Ændringen i Henhold til Ændringsforslag Nr. 6, behøver den heller ikke at medføre noget andet, end hvad Folketingets Affattelse medførte. Derimod har Ændringerne i Henhold til Ændringsforslag Nr. 7 udelukket af Lovforslaget alle Nybygninger og overhovedet begrænset Lovforslagets tilbagevirkende Kraft indtil 11. April 1916, hvilket har medført forskellige Ændringer ogsaa andre Steder, vedrørende hvad der maatte være foregaaet i Overgangen mellem den 10. og den 11. April 1916. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at i Folketingets Affattelse af § 3, andet Stykke, har Landstingets Ændringer i Henhold til Ændringsforslagene Nr. 8 og 9 bevirket en Forandring, som der ikke har været Lejlighed til at gøre opmærksom paa i Landstingets Betænkning, og som ikke kan ses af Ændringsforslagene. Folketingets Affattelse gik ud paa, at Nævnets Afgørelse aldrig kunde bringe Huslejens Beløb ud over det indankede Beløb; ifølge Landstingets Affattelse er denne Begrænsning bortfaldet. I øvrigt er selvfølgelig Ændringerne i Henhold til Ændringsforslagene Nr. 8 og 9 de vigtigste af de af Landstinget foretagne Ændringer. Folketinget havde foreslaaet, at visse Smaalejligheder til en for det hele Land gældende Leje af højst 500 Kr. og under et vist Hensyn til Værelseantallet skulde sættes under særlig Beskyttelse. Dette har Landstinget ændret til, at de Lejligheder, der kommer under særlig Beskyttelse for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommune, er Lejligheder til højst 400 Kr. aarlig, for Købstæder med over 20,000 Indbyggere 300 Kr., for andre Købstæder og paa Landet 200 Kr. Jeg ved, at der er megen Betænkkelighed fra visse Sider ved at gaa med dertil. Dernæst er ethvert Hensyn til Antallet af Værelser strøget i Landstingets Affattelse.

Øg medens Landstingets Affattelse efter Ændringsforslag Nr. 9 ganske vist fastholder, at det er Ejeren, der skal forelægge Nævnet enhver Husleje-forhøjelse for disse særlig beskyttede Lejligheder, har Landstinget indført den Regel, at alligevel

Lejerens udtrykkelige eller stiltiende Billigelse af Lejeforhøjelsen, derunder ogsaa det, at han ikke møder for Nævnet eller ikke svarer Nævnet, kan blive tilstrækkelig Motivering for en Husleje-forhøjelse, saaledes at Nævnet ikke paa egen Haand undersøger, om Forhøjelsen har været begrundet. Det er Udvalgets Flertals Anskuelse, at hvis denne Bestemmelse ikke skal blive til en ren Omstyrtelse af hele Lovens Hensigt, forudsætter den en ihærdig Agitering og en praktisk Organisering for at give disse svagt stillede Mæle, saaledes at de ikke stiltiende gaar ind paa Lejeforhøjelser. Det er en ny Slags Hjælp til Selvhjælp, som man maaske kunde kalde Bistand til Modstand. Det maa haabes, at en saadan Agitation og Organisation kommer i Gang og bevirker, at disse svagt stillede indser, at de har en Ret til at tale.

Ændringsforslag Nr. 10 følger af Nr. 8 og 9. I Ændringsforslag Nr. 11 findes den eneste reelle Forbedring af Lejernes Beskyttelse, som Landstinget har foreslaaet, en Forbedring, som maa anerkendes at være betydelig, idet dette Ændringsforslag udelukker, at en Ejer for at skabe sig Lejeforhøjelse opsiger en Lejer og træffer Aftale med en ny Lejer om en højere Leje. Allerede medens Lovforslaget var i Folketinget, ønskede man fra flere Sider indenfor Folketingets Udvalg at sætte denne Bestemmelse ind, og der var ogsaa en Samtale mellem Indenrigsministeren paa den ene Side og Udvalgets Ordfører (Staudning) og mig som Formand paa den anden Side om det, og det var nærmest af Ængstelse for, at Landstinget ikke vilde gaa med dertil, at vi undlod at tage den Bestemmelse med. Jeg kan ikke undlade at udtale min Glæde over, at Landstinget har fulgt Ministerens Initiativ til denne Bestemmelse.

Ændringsforslag Nr. 12 gaar ud paa, at hvis en Lejer af en særlig Grund har haft en lavere Husleje end andre Lejere af tilsvarende Lejligheder i samme Hus, skal Ejeren have Lov til at forhøje Lejen forholdsmæssigt. Den Begrænsning, som Folketinget havde sat med Hensyn til, hvad Ejeren kunde kræve af Lejeren for Forbedringer, som Lejeren havde krævet, nemlig ikke mere end 10 pCt. af Forbedringens Værdi, er udgaaet.

Medens [en Lejer efter Folketingets Affattelse var beskyttet mod Opsigelse i 6 Maaneder til en Flyttedag fra Nævnets Afgørelse, har Landstinget ved Ændringsforslag Nr. 15 til § 8 foreslaaet, at Leje-